

1. HLEDÁNÍ NOVÉHO STYLU.

Tato ironická viněta s názvem „Hledání nového stylu“ pochází z

francouzského časopisu *Révue des Arts Décoratifs* z roku 1895. Kresba ilustruje netrpělivé vyhlížení už léta očekávaného nového výrazu moderní doby, nejen mezi architekty modernistické orientace, ale také mezi modernistickými umělci vůbec. V pozadí levé části kresby je vidět budovy, reprezentující minulé slohové epochy, známé z dějepisu umění, seřazené směrem k současnosti. Některé jsou opleteny pavučinou. Na lokomotivě, symbolizující asi moderní epochu (automobil byl v této době stále ještě v začátcích), stojí typická postava architekta. Ten upírá pohled směrem do budoucnosti, kam lokomotiva zřejmě směřuje, a kde se zatím pouze válejí mlhy různých jmen, jako *Archeologie*, *Reminiscence*, *Symbolismus*. Vzadu za nimi, ač nezřetelně, vychází velké slunce s nápisem „XX. století“. Samotná lokomotiva píská a vypouští dekorativní kouř, ale nejede; za nárazník ji marně táhne hlemýžď. V této době bylo modernistické očekávání nového stylu a vůbec nového umění moderní epochy, už dvě generace staré. V atmosféře tak dlouhého čekání nebylo divu, že když se krátce na to vynořil nový a nevídaný dekorativní styl architektury a designu, označovaný jako *Art Nouveau*, *Jugendstil*, či *secese*, vzbudil mezi architekty i publikem obrovské nadšení. Radikálnější architekti jej ale už za pár let odmítli jako staronový. Dominantním zdrojem abstraktní estetiky modernistické architektury a designu 20. i 21. století se staly teprve pozdější mutace Picassova a Braqueova radikálně ikonoklastického malířského (a sochařského) stylu, nazvaného *kubismus*, vzniklého krátce po vlně secese a záhy pomazaného modernistickými kritiky jako autentický projev umění Nové Doby.